

USTAVNI SUD
REPUBLIKE HRVATSKE
Trg Sv. Marka 4
10 000 Zagreb

Podnositelj: **Eduard Brumen** iz Varaždina, Trenkova 11,
OIB: 09626488846, zastupan po punomoćniku
Čedi Prodanoviću, odvjetniku iz Zagreba, Opatička 4

odvjetnik
Čedo Prodanović
Zagreb - Opatička 4
tel/fax: 48 24 182

temeljem čl. 62. st. 1. i čl. 64. Ustavnog zakona o Ustavnom sudu Republike
Hrvatske podnosi

USTAVNU TUŽBU

- protiv presude Visokog upravnog
suda Republike Hrvatske posl. br.
Usž-687/21-4 od dana 16. lipnja
2021. god. i dr.

3x
punomoć, prilozi

I Pojedinačni akti protiv kojih se podnosi ustavna tužba:

Podnositelj Eduard Brumen podnosi ustavnu tužbu protiv presude Visokog upravnog suda Republike Hrvatske posl. br. Usž-687/21-4 od dana 16. lipnja 2021. god. kojom je odbijena žalba podnositelja kao neosnovana i potvrđena presuda Upravnog suda u Zagrebu, posl. br. Usl-3511/18-16 od 28.10.2021. god.

Podredno, podnositelj podnosi ustavnu tužbu i protiv prvostupanjske presude Upravnog suda u Zagrebu posl. br. Usl-3511/18-16 od 28.10.2021. god.

Pobijanu presudu Visokog upravnog suda Republike Hrvatske posl. br. Usž-687/21-4 od dana 16. lipnja 2021. god. podnositelj je zaprimio dana 13.09.2021. god. pa se ova ustavna tužba podnosi unutar roka propisanog u čl. 64. Ustavnog zakona o Ustavnom sudu Republike Hrvatske.

II Opis činjenica i kronologija sudskih odluka:

1. TD Stanoing d.o.o. za stambeno komunalno gospodarstvo sa sjedištem u Varaždin, Juraja Habdelića 4, MBS: 070010215, OIB: 21611439134, je društvo koje se, među ostalim, bavi poslovanjem nekretninama.

Eduard Brumen je član TD-a Stanoing d.o.o. i vjerovnik u predstečajnoj nagodbi.

Ivka Vidić zaključila je dana 26.10.2011. god. s TD-om Stanoing d.o.o. Ugovor o kupoprodaji nekretnine zk.ul. 14409, poduložak 4 i 42, k.o. Varaždin u osnivanju (stan i garaža), te je isplatila kupoprodajnu cijenu od 82.335,00 eura tj. 616.404,52 kn.

U odnosu na TD Stanoing d.o.o pokrenut je dana 06.12.2013. god. postupak predstečajne nagodbe.

Ivka Vidić je u tom postupku kao vjerovnik dana 31.12.2013. godine **prijavila svoje izlučno pravo na navedenoj nekretnini.**

Osim toga, Ivka Vidić je u tom postupku kao vjerovnik prijavila i **novčanu tražbinu u visini kupoprodajne cijene.**

Predmetni predstečajni postupak 04.07.2014. god. bio je obustavljen jer nije bio prihvaćen plan financijskog restrukturiranja.

Dana 27.08.2014. god. otvoren je ponovno postupak predstečajne nagodbe u odnosu na TD Stanoing d.o.o. te je Ivka Vidić 25.09.2014. god. **ponovno prijavila svoje izlučno pravo na predaju u posjed nekretnine te novčanu tražbinu u iznosu od 878.334,23 kn** (glavnica od 616.404,52 kn, sa zateznim kamatama do 27.08.2014. godine).

Povjerenik u postupku predstečajne nagodbe potom je, ispravno, na ročištu za utvrđivanje tražbina 03.11.2014. god., **izričito isključio mogućnost utvrđivanja novčane tražbine ako je po istoj osnovi prijavljeno izlučno pravo.**

Stoga je u tablici tražbina Ivka Vidić bila izostavljena, a s obzirom da joj je priznato izlučno pravo.

U tom smislu doneseno je i rješenje o utvrđivanju tražbina od 10.11.2014. god., koje je naknadno povodom žalbe bilo poništeno u upravnom postupku.

Nakon što je po drugi put otvoren postupak predstečajne nagodbe prema TD-u Stanoing d.o.o. Ivka Vidić je **protiv TD Stanoing d.o.o. pred Općinskim sudom u Varaždinu podnijela tužbu u kojoj je postavila tužbeni zahtjev na način da** traži da sud naloži dovršenje gradnje nekretnina koje je Ivka Vidić kupila po sistemu ključ u ruke, **predaju navedenih nekretnina** slobodnih od osoba i stvari te izdavanje brisovnog očitovanja od strane Imex banke d.d. koja na navedenim nekretninama ima upisano založno pravo.

Drugi, alternativni tužbeni zahtjev bio je da se TD-u Stanoing d.o.o. naloži **isplatu iznosa** od 616.404,52 kn sa zateznom kamatom.

Na ročištu održanom 11.02.2015. god., koje se održavalo u odsutnosti TD Stanoing d.o.o., Ivka Vidić je zlorabeći procesna ovlaštenja i zlonamjerno koristeći procesnu situaciju **povukla primarni tužbeni zahtjev te ostala samo kod drugog alternativnog tužbenog zahtjeva** onog na isplatu iznosa od 616.404,52 kn sa zateznom kamatom (iznosa kupoprodajne cijene).

S obzirom na navedeno, Općinski sud u Varaždinu donio je dana 11.02.2015. god. presudu zbog ogluhe posl.br. P-1662/14 i usvojio navedeni drugi alternativni zahtjev Ivke Vidić te naložio TD-u Stanoing d.o.o. da isplati iznos od 616.404,52 sa zateznom kamatom i plati troškove postupka. Navedena presuda postala je pravomoćna istoga dana.

Kao što je navedeno, prijava novčane tražbine Ivke Vidić u predstečajnom postupku prvotno nije prihvaćena niti unesena u tablicu utvrđenih tražbina.

2. Stoga je Ivka Vidić **podnijela upravnu tužbu Upravnom sudu u Zagrebu** protiv rješenja Ministarstva financija, Samostalnog sektora za drugostupanjski upravni postupak Klasa: UP/II-42-01/15-01/139 Urbroj: 513-04/15-2 od 30.04.2015. god.

U tužbi ona **neistinito navodi da se njena novčana tražbina**, koju je ista prijavila pored prijave izlučnog prava na nekretnini, ne odnosi na povrat isplaćene kupoprodajne cijene za tu nekretninu već **za naknadu štete**, odnosno **da se radi o različitim osnovama njenih potraživanja**.

Po navedenoj upravnoj tužbi Ivke Vidić, Upravni sud u Zagrebu je presudom posl. br. Usl-2032/15-6 od 11. rujna 2017. god. poništio osporavano rješenje Nagodbenog vijeća i drugostupanjsko rješenje kojim je isto potvrđeno, te je predmet vraćen prvostupanjskom upravnom tijelu - Nagodbenom vijeću na ponovni postupak.

3. U ponovljenom upravnom postupku prvostupanjskim rješenjem utvrđene su tražbine vjerovnika, a među ostalima, i novčana tražbina Ivke Vidić i njezino izlučno pravo na nekretnini.

Protiv navedenog rješenja podnositelj Eduard Brumen kao vjerovnik u predstečajnoj nagodbi nad TD-om Stanoing d.o.o. je podnio žalbu koja je odbijena rješenjem Ministarstva financija, Samostalnog sektora za drugostupanjski upravni postupak Klasa UP/II-42-01/18-02/35, Ur.br. 513-04/18-2 od 06.07.2018. god.

Protiv navedenog drugostupanjskog rješenja podnositelj Eduard Brumen podnio je upravnu tužbu te je Upravni sud u Zagrebu podredno pobijanom presudom posl. br. Usl-3511/18-16 od dana 28.10.2020. god. odbio tužbeni zahtjev podnositelja.

Protiv navedene presude Upravnog suda u Zagrebu podnositelj je dana 16.11.2020. god. uložio žalbu radi bitne povrede pravila sudskog postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primjene materijalnog prava.

Ivka Vidić je u odgovoru na žalbu ponovila svoje neistinite tvrdnje kojima sud dovodi u zabludu navodeći da se radi o tražbinama iz dviju različitih osnova.

Podnositelj je dana 12.02.2021. god. podnio i očitovanje na odgovor na žalbu Ivke Vidić u kojem je Visoki upravni sud Republike Hrvatske ponovno upozorio na navedene okolnosti.

Međutim, Visoki upravni sud Republike Hrvatske presudom posl. br. Usž-687/21-4 od dana 16. lipnja 2021. god. odbija žalbu podnositelja kao neosnovanu i potvrđuje prvostupanjsku presudu Upravnog suda u Zagrebu, posl. br. Usl-3511/18-16 od 28.10.2021. god.

III Ustavna prava koja se smatraju povrijeđenim.

a) Članak 29. st. 1. Ustava Republike Hrvatske:

Podnositelj smatra da mu je povrijeđeno pravo na pravično suđenje zajamčeno u čl. 29. st. 1. Ustava Republike Hrvatske, odnosno u čl. 6. Europske Konvencije za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda (dalje u tekstu - Konvencija).

Člankom 29. st. 1. Ustava Republike Hrvatske svakom je zajamčeno pravo da zakonom ustanovljeni neovisni i nepristrani sud pravično i u razumnom roku odluči o njegovim pravima i obvezama ili o sumnji ili optužbi zbog kažnjivog djela.

Člankom 6. st. 1. Konvencije propisano je da radi utvrđivanja svojih prava i obveza građanske naravi ili u slučaju podizanja optužnice za kazneno

djelo protiv njega svatko ima pravo da zakonom uspostavljeni neovisni i nepristrani sud pravično, javno i u razumnom roku ispita njegov slučaj.

Da bi sudska odluka bila pravična, temeljna je pretpostavka da je donesena pravilnom primjenom procesnih i materijalnih propisa.

Podnositelj smatra da mu je povrijeđeno pravo na obrazloženu sudska odluku, kao i da mu je narušeno pravo na procesnu ravnotežu, odnosno pravo jednakost oružja, a koja prava predstavljaju sastavnice prava na pravično suđenje.

Ustavno pravo na pravično suđenje propisano člankom 29. stavkom 1. Ustava jamči i zaštitu od arbitrarnosti u odlučivanju sudova i drugih državnih tijela.

Obrazloženja sudskih odluka, odnosno odluka drugih nadležnih tijela koja ne sadrže ozbiljne, relevantne i dostatne razloge za ocjenu kakva je odlukom dana, upućuju na zaključak o arbitrarnosti u postupovnom i/ili materijalnom smislu.

b) U konkretnom slučaju sudovi nisu u obrazloženjima svojih odluka iznijeli ozbiljne, relevantne i dostatne razloge koji bi mogli opravdati njihove odluke, odnosno svoja stajališta nisu obrazložili na način koji otklanja svaku sumnju u arbitrarnost postupanja i odlučivanja.

To se, prije svega, odnosi na pobijanu presudu Visokog upravnog suda Republike Hrvatske posl. br. Usž-687/21-4 od dana 16. lipnja 2021. god. u čijem obrazloženju nije odgovoreno na sve odlučujuće žalbene prigovore podnositelja, već se isto svelo tek na konstatiranje da drugostupanjski sud prihvaća navode obrazloženja prvostupanjskog suda.

Tako u pobijanoj odluci Visoki upravni sud Republike Hrvatske u točkama 1. - 5. obrazloženja tek reproducira historijat i sadržaj prvostupanjske odluke i podnesaka stranaka.

U odnosu na podnositeljeve žalbene prigovore vezane uz bitne povrede odredaba postupka, Visoku upravni sud Republike Hrvatske je tek konstatirao da *"nije osnovan žalbeni razlog bitne povrede pravila sudskog postupka"* (toč.7.), odnosno da je *"prigovor da bi prvostupanjski sud počinio bitne povrede odredaba postupka kao neosnovane valjalo odbiti"* (toč. 9.), dok je u toč. 8. tek ponovio i reproducirao utvrđenja prvostupanjskog suda.

U odnosu na žalbene prigovore podnositelja koji se tiču pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, Visoki upravni sud Republike Hrvatske je tek naveo:

*"11. Po ocjeni ovoga Suda tužitelj žalbenim navodima nije doveo sumnju odlučne činjenice kako su utvrđene u postupku pa zbog toga **i ovaj Sud prihvaća tako utvrđeno činjenično stanje.**"*

U toč. 14. obrazloženja Visoki upravni sud Republike Hrvatske također navodi kako **"pravilno prvostupanjski sud navodi..."**, nakon čega u toč. 15. tek navodi kako je *"utvrđeno da ne postoje razlozi zbog kojih tužitelj pobija prvostupanjsku presudu"*.

Dakle, obrazloženje Visokog upravnog suda Republike Hrvatske svelo se tek na puko konstatiranje da prihvaća stavove prvostupanjskog suda te da žalbeni prigovori podnositelj nisu osnovani, no isto ne sadrži nikakve razloge ili zaključke drugostupanjskog suda, a što nije u skladu s pravom na obrazloženu sudsku odluku.

Pritom napominjemo i kako se Visoku upravni sud Republike Hrvatske niti jednom rečenicom nije osvrnuo na navode podneska podnositelja od 12.02.2021. god. kojim je ukazao na neistinite navode zainteresirane osobe Ivke Vidić istaknute u odgovoru na žalbu podnositelja, a na koji način je također povrijeđeno navedeno pravo podnositelja.

Isto tako, sud se u pobijanoj drugostupanjskoj odluci uopće **nije osvrnuo na žalbeni navod o pogrešnoj primjeni materijalnog prava** koji je podnositelj iznio u žalbi. Naime, podnositelj je izričito naveo kako je sud pogrešno primijenio odredbu čl. 22. Zakona o financijskom poslovanju i predstečajnoj nagodbi kojom je propisano da *"U postupku predstečajne nagodbe dužnik je dužan jednako postupati prema svim vjerovnicima istog položaja i ne poduzimati radnje koje bi za posljedicu imale dovodenje vjerovnika u nejednaki položaj."*

Naime, u odnosu na taj prigovor, drugostupanjski sud je u obrazloženju pobijane presude tek paušalno konstatirao:

"12. Na tako utvrđeno činjenično stanje prvostupanjski sud je pravilno primijenio materijalno pravo te odbio tužbeni zahtjev, uz obrazloženje s kojim je i ovaj Sud suglasan."

c) **Pravo na obrazloženu sudsku odluku** je inherentno pravu na pravično suđenje te je s njim neraskidivo vezano. To proizlazi iz samog smisla navedenog prava, ali jednako tako i iz opsežne sudske prakse Europskog suda za ljudska prava (dalj u tekstu - ESLJP).

Nedvojbena je stav i teorije i prakse kako obrazloženje sudske odluke treba pružiti odgovor na dva zahtjeva.

Prvenstveno, treba pokazati kako se volja suda izražena u određenoj presudi poklapa s voljom izraženom na apstraktan način u zakonu te, s druge

strane, omogućiti kontrolu logičkog procesa pomoću kojega je sud došao do takve odluke.

Naravno, svrha obrazložene sudske odluke je i u tome da se nezadovoljnoj stranci omogući njezino pobijanje, služeći se dopuštenim pravnim lijekom.

Ukoliko sudske odluke ne bi bile obrazložene, nezadovoljna stranka ne bi znala razloge na kojima se presuda temelji pa se posljedično zbog toga niti ne bi mogla na valjani način poslužiti dopuštenim pravnim sredstvom.

Dodatno, obrazloženje predstavlja i jamstvo protiv sudske proizvoljnosti.

U predmetu Higgins i ostali protiv Francuske, ESLJP je ponovio stav zauzet u predmetu Van de Hurk protiv Nizozemske, kako obveza na obrazloženje sudske odluke ne može biti shvaćena kao zahtjev za detaljnim odgovorom na svaki argument, ali da opseg u kojem će se ova obveza primjenjivati ovisi o prirodi odluke te da mora biti odlučan u skladu s okolnostima svakog pojedinog slučaja.

U navedenom predmetu, ESLJP je našao povredu odredbe čl. 6. Konvencije, a iz razloga što je Kasacijski sud propustio u svojoj odluci dati jasno i izričito obrazloženje kako je odlučio o prigovoru podnositelja zahtjeva da Žalbeni sud nije bio nepristran, pa je ostalo nejasno je li Kasacijski sud propustio odlučiti o tom prigovoru ili ga je svjesno zanemario. Dakle, viši sud je propustio obrazložiti što je učinio i kako je riješio jedan suštinski prigovor podnositelja zahtjeva na rad nižeg suda. Odnosno, drugim riječima, viši sud uopće nije obrazloženo odlučio o tako važnom prigovoru podnositelja zahtjeva, te je ESLJP zbog toga utvrdio kako se radi o kršenju odredbe čl. 6. Konvencije.

Dodatno, a što je osobito važno za predmetnu ustavnu tužbu, ESLJP je u ovom predmetu utvrdio kako obrazloženje mora obuhvatiti sva važna pitanja, kao što su ocjena dokaza, utvrđivanje činjenica, pravni argumenti i procesna pitanja.

I u predmetu Hadjianastassiou protiv Grčke, ESLJP je utvrdio kako sudovi moraju s dovoljnom jasnoćom navesti razloge na kojima su utemeljili svoju odluku, jer time omogućavaju stranci korištenje dopuštenog pravnog lijeka.

U predmetu Tatishvili protiv Rusije, ESLJP je zaključio kako, **iako se nije radilo o njegovom potpunom odsustvu, obrazloženje nije bilo u potpunosti koherentno, čime je povrijeđena odredba čl. 6. Konvencije. Neadekvatnost obrazloženja nižeg suda nije ispravljena obrazloženjem višeg suda**, već je **viši sud samo potvrdio obrazloženje nižeg suda na sumaran način**, bez da je uzeo u razmatranje navode koje je podnositelj zahtjeva iznio u svojoj žalbi.

Zahtjev za pravičnošću suđenja i dobrim radom pravosuđa pretpostavlja i pravo stranke u postupku da njezini navodi budu pažljivo ispitani u svakom stadiju postupka. Obveza obrazlaganja odluke i obveza pažljivog ispitivanja navoda stranke imaju osobitu važnost i to ne samo kada je u pitanju korištenje prava na djelotvoran pravni lijek (čl. 18. Ustava Republike Hrvatske, čl. 2. st. 1. Protokola uz Konvenciju) već i iz razloga što predstavljaju povredu časti i dostojanstva subjekta o čijim se pravima i obvezama odlučuje.

Premda u drugostupanjskom postupku obrazloženje drugostupanjske odluke ne mora uvijek biti jednako prvostupanjskom, posebice **kada je prvostupanjsko obrazloženje vrlo iscrpno**, a drugostupanjsko tijelo prihvatilo njegovu argumentaciju (presuda ESLJP u predmetu Garcia Ruzizi protiv Španjolske od 29. siječnja 1999) **ipak se i u tako reduciranom obrazloženju drugostupanjske odluke mora jasno pokazati da je drugostupanjsko tijelo "u stvarnosti ocijenilo sva važna sporna pitanja žalbe"** (presuda ESLJP Helle protiv Finske od 19. 12. 1997. par. 60).

Ustavni sud Republike Hrvatske, u svojoj odluci br. U-I-448/2009 od 19. srpnja 2012. god., također je istaknuo kako je pravo na obrazloženu sudsku odluku element načela poštenog postupka zajamčenog Ustavom RH i Konvencijom.

Osim toga, Ustavni sud Republike Hrvatske ističe i kako presuda može biti zakonita i pravedna samo ako je u potpunosti obrazložena; **presuda koja nema obrazloženje nije nužno arbitrarna, ali izgleda kao takva**.

ESLJP je u predmetu Suominen protiv Finske naveo kako unatoč postojanju određene slobode u prosudbi u odabiru argumenata u konkretnom predmetu i prihvaćanju dokaznih predmeta u prilog navoda stranaka, sud je dužan opravdati svoje postupanje putem obrazloženja razloga za svoje odluke.

Kako se može vidjeti iz svega ranije navedenoga, pravo na obrazloženu sudsku odluku jedno je od jamstava pravičnog suđenja, a propuštanje njegovog ostvarenja vrlo često vodi ka sudskoj arbitarnosti. Iako je ESLJP u nekoliko presuda ponovio kako pravo na obrazloženje sudske odluke ne znači ujedno obvezu suda da detaljno obrazloži svaki pojedini argument stranaka, međutim propuštanje odlučivanja o suštinskim pitanjima u pravilu dovodi do kršenja čl. 6. Europske konvencije.

U konkretnom slučaju, iz svih prethodno navedenih razloga, podnositelju nije osigurano pravo na obrazloženu sudsku odluku.

d) Neadekvatno obrazloženje drugostupanjskog suda, ali i prvostupanjskog, **upućuje na zaključak kako se radi o arbitrarnim odlukama**.

Prvostupanjski sud je svoju odluku donio navodeći kako se dva potraživanja Ivke Vidić u postupku predstečajne nagodbe nad TD-om Stanoing d.o.o. temelje na različitim pravnim osnovama.

Tako je prvostupanjski sud naveo:

*"Također nije moguće smatrati da se prijavljena novčana tražbina i prijavljeno izlučno pravo međusobno isključuju - ukoliko je riječ o tražbinama koje se temelje **na različitim pravnim osnovama**" (str. 3. pasus 10. prvostupanjske presude).*

Zatim, prvostupanjski sud navodi:

*"Sasvim je nedvojbeno da u konkretnom slučaju Ivka Vidić istovremeno ima i novčanu tražbinu **na ime naknade štete** u visini isplaćene kupoprodajne cijene (jer je njezina nekretnina sada opterećena hipotekom koja je čak i viša od kupoprodajne cijene), kao i stvarnopravni zahtjev za predaju kupljene nekretnine u posjed, što zapravo predstavlja izlučno pravo na nekretnini" (str. 4. pasus 9. prvostupanjske presude)*

Podnositelj je u upravnoj tužbi, kao i u žalbi i podnesku od 12.02.2021. god. izričito upozoravao sud kako se tražbine Ivke Vidić temelje ne istoj pravnoj i činjeničnoj osnovi te da ista nema tražbinu na ime naknade štete prema TD-u Stanoing d.o.o.

Naime, Ivka Vidić u postupku predstečajne nagodbe, ali i pred upravnim sudom, uporno navodi da se njena novčana tražbina odnosi na naknadu štete jer je TD Stanoing d.o.o. neposredno prije uknjižbe prava vlasništva Ivke Vidić u zemljišnim knjigama, na istoj nekretnini dopustio upis uknjižbe založnog prava u korist Imex banke d.d. iz Splita.

TD Stanoing d.o.o. ne spori da je Ivka Vidić vlasnik predmetne nekretnine te da joj je kao takvo treba i jest priznato izlučno pravo na istoj u predstečajnoj nagodbi koja se vodi.

Međutim, ista uporno prijavljuje i bori se za njeno priznavanje novčane tražbinu u iznosu od 878.334,23 kn temeljem spomenute presude Općinskog suda u Varaždinu posl.br. P-1662/14, ali navodeći kako se radi o naknadi štete.

Tako, dakle, Ivka Vidić potražuje i ostvaruje dvostruku naplatu - naime, na način kako to pokušava ishoditi Ivka Vidić, ista bi stekla vlasništvo stana za koji je isplatila kupoprodajnu cijenu od 616.404,52 kn, ali istovremeno i povrat uplaćene kupoprodajne cijene od 616.404,52 kn (s kamatama) za taj stan.

Ista dakle ostvaruje "besplatno" pravo vlasništva na predmetnoj nekretnini.

Međutim, iz presude Općinskog suda u Varaždinu posl. br. P-1664/14 od 11.02.2015. god. na koju se Ivka Vidić pozivala, vidljivo je da je njezin tužbeni zahtjev bio primarno usmjeren na dovršenje gradnje predmetne nekretnine, predaju u posjed slobodan od stvari i osoba te predaju brisovnog očitovanja u odnosu na založno pravo Imex banke d.d. koje je upisano, a da se TD Stanoning d.o.o. može osloboditi navedenih činidbi isplatom iznosa od 616.404,52 kn s pripadajućom zakonskom zateznom kamatom.

Dakle, njezin tužbeni zahtjev primarno je podnesen radi ispunjenja ugovora.

Tek alternativno je Ivka Vidić postavila tužbeni zahtjev i to **za slučaj neusvajanja primarnog tužbenog zahtjeva**, a koji je upravljen na isplatu (povrat) kupoprodajne cijene.

No, u svakom slučaju **taj predmet se nije vodio radi "naknade štete" niti je predmetnom presudom zbog ogluhe njoj određena naknada štete, već isključivo povrat uplaćene kupoprodajne cijene.**

Iz navedenog nesporno proizlazi da se u konkretnom slučaju ne radi o različitim pravnim osnovama, kako je to navodila Ivka Vidić, već se **radi upravo o istoj pravnoj, ali i činjeničnoj osnovi.**

Stoga je evidentno kako je i prvostupanjska odluka potpuno proizvoljna, a kako se drugostupanjski sud na te suštinske prigovore podnositelja uopće nije osvrnuo, to je i drugostupanjska odluka arbitrarna.

Naime, da se neradi o istoj činjeničnoj i pravnoj osnovi, prije svega, proizlazi već i iz načina na koji je Ivka Vidić u tom predmetu postavila svoj primarni tužbeni zahtjev - da se trgovačko društvo Stanoing d.o.o. može osloboditi dovršenja gradnje i predaje u posjed slobodan od stvari i osoba te brisanja založnog prava isplatom iznosa od 616.404,52 kn.

Naime, da se ne radi o istoj činjeničnoj i pravnoj osnovi, Ivka Vidić **ne bi niti mogla koncipirati svoj tužbeni zahtjev na način kako je to učinila** jer je odredbom čl. 188. Zakona o parničnom postupku propisano slijedeće:

*„U jednoj tužbi tužitelj može istaknuti više zahtjeva protiv istog tuženika **kad su svi zahtjevi povezani istom činjeničnom i pravnom osnovom.** Ako zahtjevi nisu povezani istom činjeničnom i pravnom osnovom, oni se mogu istaknuti u jednoj tužbi protiv istog tuženika samo kad je isti sud stvarno nadležan za svaki od tih zahtjeva i kad je za sve zahtjeve određena ista vrsta postupka.*

Tužitelj može dva i više tužbenih zahtjeva u međusobnoj vezi istaknuti u jednoj tužbi i tako da sud sljedeći od tih zahtjeva prihvati ako nađe da onaj koji je ispred njega istaknut nije osnovan.”

Pritom se napominje kako se u predmetnoj presudi zbog ogluhe **niti na jednom mjestu ne spominje riječ "šteta"**, a niti se radi o postupku koji se vodio radi "*naknade štete*", već o postupku koji je Ivka Vidić pokrenula zbog ispunjenja ugovora, a tek alternativno povrata isplaćene kupoprodajne cijene.

Stoga je potpuno neobjašnjivo da je prvostupanjski sud kao nesporno utvrdio da se novčana tražbina Ivke Vidić temelji na naknadi štete?!

Osim toga, logično je da, ukoliko Ivka Vidić navedenom tužbom potražuje povrat isplaćene kupoprodajne cijene, se očigledno radi o njenoj volji da raskine ugovor o kupoprodaji, pa je u tom smislu, ukoliko ustraje kod povrata kupoprodajne cijene, logično, dužna izvršiti povrat vlasništva predmetne nekretnine.

No, Ivka Vidić je, kao što je navedeno, dovela u zabludu Nagodbeno vijeće, ali i Upravni sud, a sve u cilju da ostvari dvostruko namirenje, odnosno da stekne prava vlasništva nad predmetnom nekretninom i povrat isplaćene kupoprodajne cijene, a što je protivno zakonu, elementarnoj logici i moralu.

Pritom je vrlo važno napomenuti da se, a kako je podnositelj isticao i u žalbi, na opisani način - priznavanjem Ivku Vidić i jedne i druge tražbine koje se temelji na istoj osnovi, **svi drugi vjerovnici stavljaju u znatno nepovoljniji položaj.**

d) ESLJP je naveo kako je **pravo na pristup sudu**, to jest, pravo na pokretanje postupka pred sudom u građanskim stvarima jedan vid "*prava na sud*" (npr. presuda Golder v. the United Kingdom) kao sastavnice prava na pravično suđenje.

Nadalje je ESLJP ustvrdio da bi pravo na pristup bilo djelotvorno, **pojedinač mora imati jasnu i stvarnu mogućnost osporavanja akata kojim se narušavaju njegova prava** (npr. presuda Bellet v. France, Lesjak protiv Hrvatske).

U odnosu na ograničenja tog prava koja su dopuštena, Sud je naveo da ta ograničenja ne smiju ograničiti niti umanjiti pristup koji je pojedincu ostavljen na takav način ili **u tolikoj mjeri da bi bila narušena sama bit prava** (npr. presuda Ashingdane v. the United Kingdom).

Naime, pravo na pristup sudu **ne znači samo da svatko ima pravo koristiti se procesnim pravima pred sudom, već** da ima i pravo na zakonom ustanovljen, neovisan i nepristran sud, pred kojim će imati **stvarnu mogućnost osporavanja akta kojim su povrijeđena njegova prava** jer mu u protivnom suštinski to pravo ne bi bilo osigurano.

U konkretnom predmetu, postupanjem sudova na gore opisani način, **podnositelju je tek formalno omogućeno da osporava** pobijano upravno rješenje tuženika iz upravnog postupka i pobijanu presudu Upravnog suda u Zagrebu, ali, s obzirom da su sudovi postupali tek formalistički i površno te da nisu analizirali navode i žalbene prigovore podnositelja, istom je **u suštini onemogućeno stvarno** iznošenje argumenata i obrazlaganje navoda, odnosno dokazivanje svojih tvrdnji.

Osim toga, prvostupanjski sud je raspravu održao bez prisutnosti tužitelja i njegovog punomoćnik, unatoč opravdanoj molbi da se ročište odgodi.

Sud je, naime, takvu molbu podnositelja odbio, a ujedno je i odbio provesti dokaz njegovim saslušanjem.

Tako je sud održao raspravu na kojoj je prisustvovala samo i isključivo Ivka Vidić kao zainteresirana osoba.

2. Podnositelj smatra da mu je povrijeđeno **pravo na djelotvoran pravni lijek zajamčeno u čl. 18. st. 1. Ustava Republike Hrvatske**, odnosno u čl. 13. Konvencije.

Odredbom čl. 18. st. 1. Ustava Republike Hrvatske propisano je kako se jamči pravo na žalbu protiv pojedinačnih akata donesenih u postupku prvog stupnja pred sudom ili drugim ovlaštenim tijelom.

Odredbom čl. 13. Konvencije propisano je da svatko čija su prava i slobode koje su priznate u Konvenciji povrijeđene ima pravo na djelotvorna pravna sredstva pred domaćim državnim tijelom čak i u slučaju kad su povredu počinile osobe koje su djelovale u službenom svojstvu.

Iz svih prethodno navedenih razloga koji se odnose na manjkavosti i nedostatke u obrazloženju pobijanih odluka, podnositelju je povrijeđeno i pravo na djelotvoran pravni lijek jer nije mogao valjano osporavati sve zaključke sudova koji nisu pružili objašnjenje i temelj logičkog procesa kojim su došli do svojih zaključaka.

IV Stoga, podnositelj ustavne tužbe Eduard Brumen predlaže da Ustavni sud Republike Hrvatske donese slijedeću

o d l u k u

1. Usvaja se ustavna tužba.
2. Ukidaju se: - presuda Visokog upravnog suda Republike Hrvatske posl. br. Usž-687/21-4 od dana 16. lipnja 2021. god.
- presuda Upravnog suda u Zagrebu, posl. br. Usl-3 511/18-16 od 28.10.2021. god
3. Predmet se upućuje prvostupanjskom sudu na ponovno odlučivanje.

Eduard Brumen
po punomoćniku

odvjetnik
Čedo Prodanović
Zagreb - Opatička 4
tel/fax: 48 24 182

U Zagrebu, 13.10.2021. god.

Prilog: - punomoć

- presuda Visokog upravnog suda Republike Hrvatske posl. br. Usž-687/21-4 od dana 16. lipnja 2021. god.
- podnesak podnositelja od dana 12.02.2021. god.
- žalba podnositelja od dana 16.11.2020. god.
- presuda Upravnog suda u Zagrebu, posl. br. Usl-3511/18-16 od 28.10.2021. god

- ☒ preporučene pošiljke ☐ paketa
☐ vrijednosne pošiljke ☐ praćene pošiljke

POŠILJATELJ

odvojeno
Čedo Prodanović
Zagreb - Opatička 4
tel/fax: 4824182

tel./mob./e-mail:

PRIMATELJ

USRH

TRG SV. MARKA 5

10000 2000

tel./mob./e-mail:

Dopunske usluge

- ☒ Povratnica ☐ Plus ☐ PU2PU paket
☐ Vrijednost kn ☐ Nestandardni format
☐ Plaćanje pouzecom kn ☐ Uručiti osobno primatelju

Prostor za ovjeru

Prijamni broj:

RF 58054512 7 HR

Masa:

456g

Poštarina:

*21.80

6 05

Datum/vrijeme prijma:

13.10.21 17:40:16

1702

10106 Zagreb

P